

Turun Liikennepodi, kausi 3, jakso 2

Äänitteen kesto: 37 min

Litterointimerkinnät

Jalmari Salaterä	Kysyjä
Anne Lahtonen	Vastaaja
Oona Uusitalo	Vastaaja
sa-	sana jää kesken
...	lause jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
[ääni]	litteroijan kommentti tai muu kuin puheen ääni
, . ? : -	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

Jalmari Salaterä: Kaupunkilaisten mielipiteitä liikenteestä ja liikkumisesta voidaan kerätä erilaisten paneelien avulla. Miten paneelityöskentely toimii? Entä onko paneelityöskentelystä jotain hyötyä? Tämä on Turun liikennepodi.

[musiikkia]

Jalmari Salaterä: Tervetuloa seuraamaan Turun liikennepodin jaksoa, joka toteutetaan osana EU:n Interreg BSR -ohjelman rahoittamaa SUMPs for BSR -hanketta. Kuuntelet tällä hetkellä minua, eli kaupunkiliikkumiseen erikoistunutta toimittajaa Jalmari Salaterää.

Ja tänään tänne kaupungin prameaan studioon on saapunut vieraakseni peräti kaksi henkilöä. Eli SUMP-paneeliin osallistunut valveutunut kansalainen Anne Lahtonen. Tervetuloa.

Anne Lahtonen: Kiitos.

Jalmari Salaterä: Ja kaupungilta projektikoordinaattori Oona Uusitalo. Tervetuloa.

Oona Uusitalo: Kiitos.

Jalmari Salaterä: Aloitetaan tiukka verbaalinen prässä tälläkin kertaa viime kausilta tutulla kysymyksellä. Eli millä saavuit tänään paikalle? Anne voi aloittaa tällä kertaa.

Anne Lahtonen: Kyllä mä käytän Föliä. Bussilla tulin.

Jalmari Salaterä: Oliko Oonalla sama peli?

Oona Uusitalo: Tänään mä tulin föllärillä.

Jalmari Salaterä: Noni, löytyy kahta erilaista kulkupeliä. No te molemmat olitte mukana tässä Turun kaupungin kestävän kaupunkiliikkumisen paneelissa, jonka tarkoituksena oli kerätä syvällistä laadullista tietoa kaupunkilaisten arjen kokemuksista, tarpeista ja näkemyksistä, sekä tuoda nämä osaksi kaupungin suunnittelua ja päätöksentekoa. Tää oli suora lainaus kaupungilta.

Sä olit, Oona, vetämässä tätä paneelia, niin avaatko tarkemmin, että mistä paneelissa on oikein kyse? Ja miks semmonen haluttiin järjestää?

Oona Uusitalo: Joo, Turun kaupunki on mukana tosiaan SUMPS for BSR -hankkeessa, ja siinä haluttiin kerätä erilaista tietoa liikenteeseen ja liikkumiseen liittyen. Et meillä oli ihan semmosia fyysisiä mittareita, joilla kerättiin numeraalista dataa. Ja sitten haluttiin kans saada laadullista tietoa, ni perustettiin sit tämmöne SUMP-paneeli, joka keskitty nimenomaan just tämmöseen kestävän kaupunkiliikkumisen kokemusten ja tiedon jakamiseen.

Ja tähän valittiin viisi ajankohtaista aihetta, joista sit järjestettiin tapaamisia, johon osallistui sitte kuntalaisia. Ja tähän oli valittu erilaisii yhdistyksiä, joista sitte kuntalaisii tuli edustamaan omaa viiteryhmänsä. Et meillä oli laidasta laitaan väkeä. Et oli nuoriso-edustusta, sit oli senioreja, vammaisia. Sit mun mielest kouluvaari-edustusta ja sit elinkeinoelämästä tälle muutama mainitakseni. Saatiin tosi monipuolinen porukka.

Ja näissä tapaamisissa ensin käytettiin noin tunti siihen, että tutustuttiin tiettyyn teemaan. Käytiin esimerkiksi runkolinjastoajelulla tutustumassa uuteen runkolinjastoon asiantuntijajohtajan johtamana. Ja siit esimerkiks myös käytiin tutustumassa ilmanlaadunmittauslaitokseen. Et saatiin tämmösiä uusia kokemuksia niihin aiempien kokemusten lisäksi.

Ja sitte seuraava tunti käytettiin keskusteluun. Et puhuttiin teemaan liittyen ja käytiin läpi ihmisten kokemuksia ja kysymyksiä. Ja haluttiin mahdollistaa tämmönen keskustelu asiantuntijojen ja kuntalaisten välil, jossa molemmat voi oppii uusii asioita ja saada uusii tietoja ja päästä myös kertomaan omia kantojaan ja näkemyksiään eri asioista.

Jalmari Salaterä: Unohtu tossa muuten kysyä, että projektikoordinaattori kun oot kaupungilla, niin mitä sun alaisuuteen sitte kuuluu? Mitä sä teet kaupungilla?

Oona Uusitalo: Mä oon ollu tässä useamman vuoden projektikoordinaattorina. Ja se tarkoittaa sitä, että mä vedän eri hankkeita täällä. Et tällä hetkellä mä oon BSR Urban Mobility -hankkeessa tämmösen Lead Partnerin roolissa. Eli vedän koko hanketta EU-tasolla. Meijän tehtävänä on, miten sen selittäisi, vetää hanketta ja

toteuttaa, mitä hankkees on kirjoitettu. Sovittu, et millaisii asioit tehään nyt tällä hetkellä.

Hanke keskittyy tämmöseen asiantuntijoitten kouluttamiseen ja muissa hankkeissa tehtyjen tulosten jakamiseen. Et tavoitteena on kouluttaa liikenteen ja liikkumisen asiantuntijoita ja olla vähän yhteyshenkilönä EU:n ja kaupunkien välillä. Tän kaltast työtä. Et projektikoordinaattorin työ on tosi monipuolista.

Jalmari Salaterä: Kuulostaa laajalta. Tosta paneelistä mä oisin kysynyt sen, et tuliks idea tähän jostain ulkopuolelta? Vai kahvipöydässä joku aamu saitte älynväläyksen, että tämmönen ois hyvä? Vai onks tästä jotain hyvii kokemuksia kerätty muualta?

Oona Uusitalo: Alun perin tää idea on tullu, kun mietittiin erääseen EU-hankehakemukseen toimenpiteitä. Ja sit tiedettiin, et tämmönen paneeli on hyvä tapa, ni kirjoitettiin se siihen sisään. Ja sitte hanke-ehdotus meni läpi, ja saatiin sitte tää paneeli tänne Turkuun. Et sillä tavalla ihan kaupungin sisäisenä ideana.

Ja kaupungil on ollut myös aiemmin paneeleja. Tälläki hetkellä on paneelei käynnissä. Et kokemuksia on. Et ku tätäki paneelia suunniteltiin, niin käytiin keskustelui kyllä muittenki asiantuntijoitten kanssa. Ja käytiin läpi, et mikä on aiemmin toiminut hyvin, ja missä ois parannettavan varaa. Ni sit saadaan hyvä paneeli aikaan.

Jalmari Salaterä: Kun Oona on tässä monologia saanu pitää, niin ehkä Annenkin on aika avata suunsa. Niin mä käännyin. Anne, sun puoleen. Sä olit tosiaan mukana tässä paneelissa. Niin miten sä eksyit paneeliin mukaan? Et oliko Oona tuolla kauppatorilla päivystämässä sisäänheittäjänä, ja houkutteli mukaan? Vai miksi ja miten sä tulit paneelin jäseneksi?

Anne Lahtonen: No mä olen Aurala-nimises settlementillä vetäny vertaisohjaajana semmosta +60-ryhmää. Ja me tarvittiin sinne yhden kerran asiantuntijaa meille kertomaan asioista. Ja Oona ruukas tulla meille kertomaan. Ja mä luulen, et siitä johtu sit, et hän ajatteli, et meidän ryhmästä pystyis tulemaan tämmöne niin kutsuttu seniori-ihminen tähän ryhmään. Ja meit oli alus jossain vaiheessa useampi, mut sitte kävi niin, et mä taisin olla kaikis mukana.

Jalmari Salaterä: Eli et periaatteessa näin yksityishenkilönä, vaan edustit siellä sitte tätä seniori-

Anne Lahtonen: Mä katoin, et mä edustan ikäni mukaan sitä ryhmää, jotka liikkuu kaupungilla. Ja joille hirveen tärkeätä on se, että me pärjätään mahdollisimman pitkään yksikseen, eikä tarvittais kauheesti apua.

Jalmari Salaterä: Olik sulla jotain ennakko-odotuksii täst paneelityöskentelystä? Vai olik sä ihan tabula rasa?

Anne Lahtonen: Ei, täysin tabula rasa.

Jalmari Salaterä: Noni. Koek sä, et siit paneelista oli jotain hyötyä sulle? Vai minkälaista paneeliosallistumista sä toivoit?

Anne Lahtonen: No sanotaan, et siit oli semmosta, mä sain erittäin paljon uutta tietoo. Ja mul oli semmonen tapa, et ku mä vedin sitä ryhmää, niin me keskusteltiin aina siitä aiheesta, mikä oli ollu. Ja sitten taas seuraavasta, mikä tulee. Ja sit mä sain tavallaan muilta ihmisiltä myös semmosii näkökulmia, et mitä pitäis. Et mä koin semmosen vahvistuksen siihen, et mä pystyin sanomaan, mitää muutkin saattais ajatella. Ettei pelkästään yhden ihmisen ajatukset.

Jalmari Salaterä: Jos sulla jotain uusia ajatuksii tuli, niin veitkö sä näitä sitten. levititkö ilosanomaa lähipiirille ja muille ihmisille vai?

Anne Lahtonen: Kyllä. Opetin kaikennäkösii, esimerkiks niitä, kun löydettiin, semmoset sivut opetettiin, et mis näkys esimerkik semmonen tulentekopaikat ja ulkosemmoset, niin ne on meille hirveen tärkeit. Ni semmoset kyllä mentiin oikeen ruudulla telkkarilla läpi kokouksis.

Jalmari Salaterä: Entä kaupungin päässä, ni mitä tältä paneelilta haluttiin oikeen? Mitä sä Oona halusit, että mitä saatte aikaan?

Oona Uusitalo: No kyl me haluttiin se, että voidaan antaa osallistujille uusia kokemuksii, just tutustuu uusiin palveluihin. Ja käydä läpi asioita, ja sit, et he voivat sitten viedä sanomaa eteenpäin. Kuten täs Anne kertoi, et on hienosti tehty.

Mutta sit haluttiin myös asiantuntijoille lisää tietoo siitä, et miten kuntalaiset eri asiat kokevat. Et meil oli esimerkiks hyvin antoisaa keskustelua sähköpotkulautoihin liittyen. Meil oli tapaaminen, joka keskitty just kaupunkipyöriin ja näihin skuutteihin. Ja siellä käytiin muun muas läpitte, et minkä kaltast ehdotusta kaupunki on tekemässä skuuttilainsäädännön tullessa voimaan ja näin.

Ja koettiin, että mahdollisti just semmosen monipuolisen keskustelun, molempiin suuntaan menevän. Et sen sijaan, että kuntalainen menis ja antais vaan palautetta kaupungille, ni tää mahdollisti semmosen keskustelun, ja pysty hyvin pureutumaan johonkin väärinkäsityksiin esimerkiks. Ja asiantuntijat saatto kysyä sit jotain täsmäkysymyksiä, et mitä mieltä täst asiasta ollaan. Ja se oli hyvin semmonen hyvän mielen, hyvän hengen foorumi, missä sit ajatuksia ja kokemuksia jaettiin.

Jalmari Salaterä: Ei ollu kaupungin viranhaltija norsunluutornissa kertomassa typerille kansalaisille, että miten he ovat ajatelleet asian.

Oona Uusitalo: Ei, että oli semmonen, just vuoropuhelua ja semmost yhdessä tekemistä ja kokemista ja ajatustenvaihtoa. Ja kyllä sit näit kommentteja, mitä ihmiset ovat antaneet, niitä on sit totta kai viety eteenpäin yksiköissä ja pyritty sit ottamaan huomioon eri kantoja, että ku kaupunki jatkossa tekee eri toimenpiteitä edistäen liikennettä ja liikkumista, ni pystytään sit ottaa näitä asioita huomioon sit suunnittelussa ja toteutuksessa.

Jalmari Salaterä: Jatketaan tarkemmin vielä tän paneelin käsittelyä. Oona voit mua oikasta, jos mä oon ymmärtänyt väärin. Mutta jos oon ymmärtänyt oikein, niin paneeli toteutettiin tosiaan viime vuonna viitenä noin kahden kuukauden välein järjestettynä tapaamisena. Ja näis tapaamisissa oli tosiaan sit havainnointia, palveluihin tutustumista sekä keskustelua osallistujien ja asiantuntijoiden välillä.

Ja paneelitapaamisissa käsiteltiin sit näit kävelyolosuhteita, kaupunkipyörii, sähköpotkulauttoja, niin ku tossa mainitsitkin. Ja sit oli joukkoliikenteen runkolinjauudistusta, ilmanlaatua ja melua. Sekä kaupungin digitaalisii liikkumispalveluita. Käsiteltiik tässä paneelissa jotain muita aiheita? Ja mitä asioita osallistajat nosti esiin? Jos Oona vaikka ensin vastaa, ja Anne voi täydentää.

Oona Uusitalo: Joo, aika hyvin me pysyttiin näissä aiheissa, mitä täs oli määritelty. Mutta joissain teemois me palattiin myöhemmissä tapaamisissa johonkin aiempaan aiheeseen, että jos se herätti vielä keskustelua. Et ei estetty keskustelua, jos tuli jotain muuta mieleen, ku sen teeman mukaista.

Mutta semmost yleistä, mitä nousi esiin, oli, et kaupungin tiedottamiseen ja tämmöseen informaation jakamiseen toivottiin parannusta, etenkin tän palvelukartan liikkumisnäköymän suhteen. Et ku sieltä löytyy just kootusti esimerkiksi näitä retkeilymahdollisuuksia ja esimerkiksi julkisia vessoja ja puistonpenkkejä ja kaikkia tällasia. Niin sitä toivottiin näkyvämmäksi.

Sit monessa aiheessa toivottiin parannusta esteettömyyteen. Et miten otetaan huomioon just etenkin seniorit, mutta myös lapsiperheet. Et on mahdollisimman helppoo kulkea tuolla kaupungilla ja käyttää eri palveluita. Ja sitte mietittiin myös kaikkii innovatiivisii keinoja, et millä vois esimerkiksi kaupunkipyöräjärjestelmä mahdollistaa vaikkapa liikuntarajoitteisille. Tämmösiä hyviä ajatuksia tuli, jota kaupunki voi kyllä tulevaisuudessa käyttää mahdollisesti tulevista toimenpiteistä ja kokeiluissa.

Jalmari Salaterä: Oliko Annella lisättävää? Tai nostik sä jotain tiettyjä asioita keskustelussa esille?

Anne Lahtonen: No sanotaan, et meille aika tärkeet oli tämmönen, esimerkiksi mä sanon nää skuutit. Mul on sellanen olo, että mun ikäluokkani pelkää skuutteja, koska ne eivät pidä mitään ääntä, vaan ne tulee yhtäkkii niskaan. Ni se oli semmonen.

Ja oli aika yllättävää sillon saada selville, Turun kaupungil ei ollu sanan sijaa sillon, kun se laki ei ollu viel voimassa, et mitä siel skuutit sai tehdä ja miten niit oli. Ja näki tuol kaupungilla pilvin pimein isois kasois noita skuutteja ja muita vempaimia. Ni se oli vähän semmonen. Et jollain taval me liikutaan hiukan hitaammin, ja ei me kuulla ihan joka pientä asiaa. Ni semmonen.

Et tärkeetä olis, et tuntis turvalliseksi Turussa liikkumisen. Esimerkiks myöskin nyt mä olen tyytyväinen, että torilla pystyy liikkumaan. Ei tarvi pelätä, et kaatuu. Koska nyt alkaa olla aika hyvä järjestykses. Mut sillon oli semmonen, et sai pelätä. Ettei tienny, piti kattoo jalkoihin koko aika, et ei kaadu ja niin edelleen. Et tämmöset asiat oli. Se turvallisuus on aika iso asia.

Jalmari Salaterä: Kyselik sä Anne muuten ennen ku tulit paneeliin vaikka muilta senioreilta tai muilta tuttavilta, et mitä haluaisit nostaa esille?

Anne Lahtonen: Kyllä. Kyselimme, ja keskusteltiin aika paljon. Ja oli nimenomaan tän tyyppisiä näitä puistonpenkkejä. Ja meil oli paljon ihmisiä, jotka tekee pieniä lenkkejä, mutta voimat ei riitä esimerkiksi kolmen kilometrin lenkkiin, vaan tarvii sitten levätä, huilata välillä. Ni tämmösiä asioita, et niitä tuli.

Samaten näitten bussien, joukkoliikenteen, sen kans liikkumiseen. Kun paras versio oli, yks oli Fölin ohjeist pyytäny, et hän haluu Varissuolt Skanssiin, ja hän sai ohjeen, et hänen piti käyttää viittä eri bussia. Mut käsittääkseni niitä on vähän korjattu, ettei enää ei tarvi viittä bussii. Mut kyl sillon, kun käytiin se reissu, ni kyl mä ihmettelin sitä, ettei siel ollu esimerkiksi penkkejä. Koska piti istuu ja odottaa. Et tuntus, et tärkeintä oli, et pitää odottaa ja vaihtaa bussii, että pääsee eteenpäin. Mutta näitä tuli.

Jalmari Salaterä: Ehkä jatkokysymyksenä tähän. Monil ihmisil taitaa olla nykyään sellanen tunne, että ylhäältä päin viranomaiset määrää, eikä kansalaisten mielipidettä sit aina kysytä tai oteta huomioon. Ja kieltämättä, jos jotain vaikka liikennehankkeiden YVAa, eli näitä ympäristövaikutusten arviointiraportteja lukee, ni hankkeet voi olla heikosti perusteltuja, esimerkiksi maankäytön tai ympäristön kannalta. Mut sitten muut arvot, kuten vaikka elinkeinoelämän tarpeet voi jyrätä nää luontoarvot.

Ni koek sä, Anne, että pääsitte kuitenkin vaikuttamaan tässä paneelissa käsiteltyihin asioihin ja samalla sitten kaupungin kehitykseen?

Anne Lahtonen: Kyl mä toivon, et ne menee perille. Kyl niit monesti sanottiin. Ja myöskin itselle tuli semmonen, et ymmärsi, et joo, et näin täytyy tehdä. Ettei se oo, kaikki ei oo semmottos, mitä minun pienessä päässäni juoksee. Vaan asioilla on muitakin tehtäviä. Mut kyl mä koin, et ei me ihan turhaan oltu siellä. Mut ei me, mä en pysty sanomaan, et joo, et toi juttu on just sieltä saatu. Vaan se tieto meni

eteenpäin semmosena mielipiteenä. Ja Turku on täl hetkellä tietyömaa. Ni mä toivon, et 800-vuotias Turku ei oo ihan niin tietyömaa.

Jalmari Salaterä: Pystyykö Oona vahvistamaan, että kaupunkikehitykseen on vaikutusta näillä paneelin keskusteluilla?

Oona Uusitalo: Kyllä niillä on. Et jokases tapaamises oli aina alan asiantuntija paikalla, joka oli kuulemas näitä asioita, ja pysty viemään sitte työhönsä niitä ajatuksia ja mietteitä mukanaan. Et uskon kyllä, että ihan sitä kautta.

Ja hyvä esimerkki on just tämä Föli, josta on aiemminki puhuttu, ni heillähän tuli tää iso runkolinjauudistus. Ja täs hiljattain juuri tuli tietoo, et he on tehny monenlaisia muokkauksia heidän palveluunsa just asiakaspalautteen ja tällasen kautta. Et uskon, et siellä myös näkyy panelistien ääni, koska oli joukkoliikennesuunnittelija siellä paikalla meidän tapaamises.

Et en pysty jotain yksittäistä asiaa sanomaan, mutta kyl tää selkeesti näkyy, et kaupunki kyllä kuuntelee tämmösiä, ja sitte haluaa saada ihmisten palautteita ja kokemuksia tietoonsa.

Jalmari Salaterä: Mä vielä jatkan Annen tenttaamista, kun tässä nyt vauhtiin päästiin täs loppupuolella. Et näitä paneelin jälkeisii fiiliksii ehkä haluaisin kysellä. Kaupungilta sain semmosen vastauksen paneelin keskusteluista, et niissä korostu sitten tarve kehittää liikkumisen palveluita käyttäjälähtöisesti ja huomioida erilaiset käyttäjäryhmät entistä paremmin. Ja sitte erityisesti selkeä viestintä, saavutettavat digitaaliset palvelut, Turun kaupunkiympäristö ja toimiva joukkoliikenne nähtiin tärkeinä osina kestäväää kaupunkiliikkumista, mitä nyt tässä vähän sivuttiinkin.

Ja sitte sitten paneeli tarjosi kaupungin mukaan arvokasta tietoa asukkaiden arjen kokemuksista ja kehittämistarpeista, sekä vahvasti vuoropuhelua kaupunkilaisten ja asiantuntijoiden välillä. Kaunista korupuhelua, mutta muuttuko sulla, Anne, paneelin aikana käsitys tai suhtautuminen liikkumiseen ja liikenteeseen? Onk sulla heittää tähän jotain esimerkkejä, jos muuttui?

Anne Lahtonen: No sanotaan, et nyt mä ymmärrän tiettyjä ratkaisuja. Mut en mä ymmärrä ihan kaikkii. Mut ymmärrän kuitenkin, et minkä takia jotain on tehty ja minkä takia jotain ei ole tehty. Ja mun käsittääkseni nyt on pikkusen just näitä uusia linjoja ja semmosia avettu, et ihmiset liikkuisivat mielellään. mä sanon, et mä olen Fölin hevikäyttäjä, et mä käytän paljon Föliä. Mä pääsen...

Jalmari Salaterä: Iso fani.

Anne Lahtonen: Iso fani. Ja yritän käyttää mahdollisimman paljon. Ja me käydään tän ryhmän kans, ni meil on esimerkiks kesällä semmonen projekti, et kun me ei voida kokoontuu, ku se paikka on kiinni, ni meil on sovittu vaan kelloaika ja bussi,

ja sit lähdetään. Ja käydään millon missäki vähän kauempanaki. Ja sit tullaan takasin, ku katotaa. Käytiin Nautelankoskel kattomas ja niin edelleen. Et Fölillä pääsee moneen paikkaan ja hienoihin paikkoihin.

Jalmari Salaterä: Onk sulla, Oona, nostaa jotaki, et missä asioissa ihmisillä tai panelisteilla saattoi mieli muuttua jossain tietyissä asioissa? Vai teittekö tämmöstä mitään havainnointia asian suhteen?

Oona Uusitalo: No yks asia, mikä nousee mieleen, ni on just se, että täst aikasemminki täs jo puhuttiin jaksossa, mut oli nä skuutit. Et ei ollu niin suuressa tietoudessa ehkä se, että miten vähän kaupunki pysty aikasemmin vaikuttaa just siihen. Et kuntalaiset kovasti toivoi, että et olis rajotettu esimerkiksi kuuttien määrää tai tehty jotain muita rajoituksia. Mutta siihen ei ollu mitään lakia siinä taustalla, et mitä ois voinu käyttää siihen päätöksentekoon. Et se oli ehkä sellanen, et mikä havahdutti monia.

Ja toinen asia oli ehkä se, että ku käytiin runkolinjastoa läpitte, ni siinä sitte moni havahtu siihen, et mikä on se runkolinjaston periaate ehkä ja se toimintatapa. Että kun melkein kaikki meni uudestaan, ni minkä takia tähän muutokseen on lähdetty. Että se ei oo se, et ei oo ollu tarkoitus mikään, et laitetaan vaan kaikki sekasin ja kiusan päälle, et nyt ihmiset koittavat opetella vaan uutta. Vaan et siinä oli oikeesti tarkoituksena se, et saa tämmösii poikkiyhteyksiä paremmin käyttöön, ja palvelutaso nousee.

Et ne oli semmosia hetkiä, että huomaa, et ihmisille tuli semmosii ahaa-kokemuksia. Ja sitte, ku just sai sitä keskustelua käydä asiantuntijan kanssa, ni sitte siinä sai vielä sit vastauksia johonki omiin kysymyksiinsä.

Jalmari Salaterä: No jos, Anne, kysyn sulta, et muuttuko sun käsitys sitten kestävästä liikkumisen kehityksestä tulevaisuudessa? Niin otettiinko tässä paneelissa siihen kantaa tai muuttuko sun mielipide?

Anne Lahtonen: No sanotaan, et silloin ku sä saat oikeeta tietoo, ni se on hyvä. Mut mul on semmonen pieni pelko, et täst asiasta vois tiedottaa sen verran enemmän, et oikeesti ihmiset tietäis, mitä kaikkee voi tehdä ja mitä kaikkee voi tapahtuu. Esimerkiks tämä ilmastonsuojelujuttu oli mulle aivan, ai jaa tämmöstäki Turussa tehdään. Ja se on kuitenkin semmonen tän päivän juttu. Olis mun mielest hyvä, et kaikki tietäis.

Samaten nää tietyt palvelut, mitä voi Turun kaupungilta saada, niin niitten tiedottaminen. En tiedä, mitä kautta semmoset sais, mut semmonen tiedottaminen on. Ja mä en tiedä, oisko sit joku semmonen väylä olemassa tarpeen. Et sais tämmösiä kysymyksiä ja epäkohtia laittaa, ja sitte sais vastauksen viisaammilta, jotka pystyy sen sit perustelemaan, minkä takia näin ja näin tehdään. Mut mun

silmiäni aukasi erittäin paljon tämä siel paneelissa oleminen. Et mä olen tämmönen vanhakantanen entinen nuori.

Jalmari Salaterä: Nykyinen turkulainen.

Anne Lahtonen: Olemmä ollu turkulainen. Mä olen melkeen syntyperänen, mut en ihan. Kaks päivää vailla. Mut olen mä Turussa asunu kuitenkin yli 60 vuotta.

Jalmari Salaterä: Oliko Oonalla tähän lisättävää vielä, et muuttuiko ihmisillä ehkä käsitys kestävän liikenteen tai liikkumisen tulevaisuudesta?

Oona Uusitalo: No kyllä mä sanoisin, et jonkin verran joo. Et ehkä ymmärrys kasvo siitä, et minkä takia kaupunki esimerkiksi haluaa kestävään liikkumiseen panostaa. Et ku Turkuki on vahvasti kasvava kaupunki. Meil on täällä nyt tällä hetkel yli 210 000 asukasta, ni se on aikamoinen määrä porukkaa, joka liikkuu täällä. Ja siihen vielä lisäksi kaikki turistit ja työmatkalaiset naapurikunnista. Niin uskon, että nää kaikki toimenpiteet, ni loi semmosta, no mietintää ja perustelua sille, että minkä takii näit muutoksii tosiaan tarvitaan.

Ja et nykyisellään tää liikkumistapa ja tää, et esimerkiksi just, et kaikki esimerkiksi autoilisi, niin se ei oo realistist. Et miettii, ku ihmisiä on niin paljon Turussa, ni ei todellakaan riitä parkkipaikat, vaik niit rakentais ihan valtaiset määrät. Et täytyy olla kaikkii muitaki palveluita siihen rinnalle. Et ne, jotka voi käyttää muita palvelui, ni voivat käyttää niitä. Ja ne, joiden on ehdotont käyttää autoa, ni voivat sitte helposti käyttää myös autoa keskustaankin tullessa.

Jalmari Salaterä: Voidaan, Oona, viel sulle tää seuraava kysymys osoittaa. Ja Anne voi sitte täydentää. Mut jos mietitään jatkosteppejä, niin miten tää paneeli vois tukee kaupunkikehitystä myös jatkossa? Tuleeko sulla tähän jotain ajatuksia?

Oona Uusitalo: Joo. Tällä hetkel on tää suunnitelmissa vielä vähän, et mitä tälle paneelille tapahtuu. Et itse toivon, että saisi jonkinnäköstä jatkoa. Et kyllähän tää on tärkeä kuulla ihmisten mielipiteitä ja jakaa tietoo myös sinne kuntalaisten suuntaan. Et kyl mä nään, et tämmönen osallistava ote on kyl ihan ehdoton. Sen, et saadaa kaupunkikehitystä tehtyy. Ja sitten myös se, et saadaa sitä hyväksyntää kuntalaisilt.

Et onhan seki ikävää, että jos kaupunki kovasti tekee kaikkia suunnitelmia, ja sitte ei oo kuitenkaan kuunneltu ihmisten toiveita, ja ei oo ymmärretty ihmisten tarpeita. Ja sit tehäänki ratkasuja, jotka ei palvele ketään. Ni se on ihan hukkaan mennyttä työtä ja muita resursseja. Et nään, et tämmönen osallistaminen on kyl ihan ehdotonta kaupungille jatkossakin.

Jalmari Salaterä: Oliko Annella lisättävää?

Anne Lahtonen: No ei siin. Mä sanon, et mulle, sillai tän ikäselle ihmisellä on tärkeetä se, että mun on turvallista, ja mä pääsen joka paikkaan, mihin mun pitäs päästä. Mä toivon todella sitä, et esimerkiks Impivaaraan pääsee, teatteriin ja Fuugaan pääsee, maauimalaan pääsee lähelle. Ettei tarvi kävellä montaa sataa metriä. Koska niissä voi olla ihmiset, jotka tarvitsevat sitä palvelua, mutta ei ole voimia kävellä pitkiä matkoja.

Jalmari Salaterä: Vielä jatkokysymys Annelle. Et nääk sä, et jonkinnäkösii hyötyjä tulee tästä asukkaiden kokemusten ja näkemysten kuulemisesta sitte kaupungin päätöksentekoon?

Anne Lahtonen: Mä toivon, et kuunnellaan. Mut sitä, et kuulevatko, ni on eri asia kuulla ja kuunnella.

Jalmari Salaterä: Oliko Oonalla lisättävää?

Oona Uusitalo: Joo, no kyllä mä itse myös toivon, että otettais näitä huomioon. Et se on kaupungin ydin, että kaupunki on kaupunkilaisille, ja pitäis palvella heitä mahdollisimman hyvin. Niin kyllähän se tarkoittaa sit sitä myös, että täytyy kuunnella niit tarpeita ja muokata ne toimenpiteet ja palvelut just sellasiks, jotka auttaa ihmisiä arjessa ja mahdollistaa sitte viihtyisän ja mukavan elämän täällä Turussa.

Jalmari Salaterä: Jos joku rivikansalainen nytte kuuntelee tätä lähetystä tai jaksoa ja empii vielä osallistumista paneeliin, niin jos mahdollisuus tulee, niin kannustatteko ihmisiä osallistumaan vastaavanlaisiin paneeleihin? Ja näettekö siitä olevan hyötyä tälle yksilölle? Mitä Anne sanoo?

Anne Lahtonen: Totta kai kannustan. Et se on hirveen tärkeet, et kuunnellaan niitä, jotka asioita oikeasti toteuttaa. Samaten pienet lapset, ja sitten ne, jotka on jo työelämästään pois menneet, niin kaikkia vois kuunnella. Eikä pelkästään niitä, jotka juuri sillä hetkellä tekevät töitä.

Jalmari Salaterä: Kannustaako Oonakin ihmisiä tulemaan paneeliin?

Oona Uusitalo: Kyllä, ehdottomasti. Et koen itse henkilökohtasest nää kans todella mielenkiintosiks tilaisuuksiks. Ja oli myös sillain asiantuntijaroolis olevan henkilön mielest todella antoisaa käydä niit kaikkii keskusteluja. Ja sillai oikeesti nähdä ihmisiä ja olla vuorovaikutuksessa. Ja tää on kyl semmonen väylä, mitä kautta oikeesti pääsee vaikuttamaan ja ideoimaan asioita.

Et miettii, et ei nykyään niin vaan pysty kävelemään esim. kaupungin toimistolle kertomaan mielipidettään tai kertoo ehdotusta. Et hyvin semmosia ykspuolisia palautekanavia on olemassa nykyään. Et tämmöset kasvotusten tai etänäki tapahtuvat keskustelevat tilaisuudet on kyl ihan huippuhyviä miettien, et sitte sieltä saa sellasta laadullista tietoo.

Et me voidaan kaupunkina laittaa just mittareita joka paikkaan ja seurata mitä tapahtuu missäkin. Mut sitte meil jää kyllä puutteelliseksi tämmöset laadulliset tiedot, et jos ihmiset eivät esim. tämmösiin paneeleihin osallistu tai muulla tavoin jaa mielipidettään kaupungille.

Anne Lahtonen: Ja tärkeet on, et siel on mahdollisimman monipuolisesti ihmisiä.

Oona Uusitalo: Kyllä.

Anne Lahtonen: Eri ikäryhmistä, eri sukupuolista, eri kaikkienkokoisista, että se saatava tieto olis mahdollisimman laajaa.

Jalmari Salaterä: Joo, taidettiin tässä podissa Sirpa Korten kanssaki puhua, että esteettömyys. Ni vaikkei itse nyt pyörätuolissa olisi, niin kyllä se hetki tulee, kun itsekin vanhenee tai jalka murtuu, ja joutuu keppien kanssa kävelemään kaupungilla. Ni siitä hyötyy sitten jokainen varmasti jossain kohtaa.

Mulla ehkä viel viimeisenä tai lähes viimeisenä kysymyksenä olisi tämä, että kun nyt tätä paneelia tästä käytiin läpi, niin tuleeko teille mieleen tai haluaisitteko, että olis jotain muitakin tapoja, miten kansalaiset vois osallistuu? Et onks teillä jotain näkemystä, minkälaisii osallistumismahdollisuuksia pitäis tulevaisuudessa olla? Onks Annella mielessä jotain?

Anne Lahtonen: No mä en ajattelin, et semmonen avoin kanava, että vois semmonen, että kysy mitä tahdot, ja sit viisaat vastaa. Ja siitä vois ajatella, et sieltä vois tulla semmosia asioita, jotka täl hetkellä tökkii. Ja sitten tavallaan niis myöskin, niitten asioita selvittäminen, et minkä takia esimerkiks nyt tehdään jotain tietyötä. Siksi, että saadaan jotain aikaseks johonki. Ni tää on mun mielest semmosii. Ihan rehellisesti ihan nettisivuille tai joku kirje.

Ihmisten pitää saada myös muulla tavalla kertoa asioistaan kuin netissä. Et pitää sit olla joku väylä. Esimerkiks Turku-päivänä, ni en tiedä kuin monel olis kanttii mennä seisomaan ja odottamaan, et mitä kansalaiset sanoo. Mut mä toivoisin, et siel olis sitten ihmisiä kuuntelemassa ja jakamassa sitä tietoo ja viemässä sitä tietoo sitte eteenpäin, mitä tulee kansalaisille.

Jalmari Salaterä: Lava pystyyn ja asiantuntijoilta kysymystuntia.

Anne Lahtonen: Lava pystyyn ja asiat, kyllä. Mä olisin semmosen kannal. Mut se, että mä en oo se, joka sanoo, et semmonen tehdään.

Jalmari Salaterä: Oliko Oonalla jotain mietteitä?

Oona Uusitalo: No täytyy sanoa, et komppaan kyl Annea, et tommonen kuulostaa tosi hyvältä. Ja itsekin oon aiempina vuosina siellä Turun päivässä nököttänyt juurikin vastaamassa tänkaltaisiin kysymyksiin sillai ständil jotenki fölläreiden kanssa. Niin ne on ollu kans tosi kivoja työpäiviä. Ja on ollu tosi kiva just auttaa ihmisii, kertoo asioit, mut sit kans viedä sitten myöhemmin eteenpäin niitä kommentteja ja toiveita, mitä siel on kuullut.

Että ton kaltainen lisä kaupungin toimintaan vois kyl oikeesti olla tosi hyvä. Et se on just sitä, mitä tä paneeliki tekee semmost keskustelevaa otetta ja semmost, mil on oikeesti merkitystä.

Jalmari Salaterä: Meil on aika näköjään täynnä. Mutta mul on ollut tapana aina kysyä jakson päätteeksi tiukka kysymys, johon myös te joudutte tänään vastaamaan. Eli miten kehittäisitte Turun kestäväää liikennettä, jos olisitte päivän ajan Turun autoritaarinen johtaja? Otetaanko Anne ensiksi.

Anne Lahtonen: No ensinnäki yks päivä ei riittäis. Mut mä tiedän, et Turus kaupunki aivan tasan tarkkaan tietää, miten esimerkiks noi bussilinjat kulkee. Miten paljon, minkälaisii ihmisii kulkee millonkin. Millo on työssä olevii, millo on lapsii, millo on vanhuksii. Ja sit vois katsoo, ettei ole semmosia valkosia alueita, mihin ei bussilla pääsis. Et mä haluaisin, ja mä voisin ajatella, et nykyiset reittejä, ni ei tarvis niit reittejä lisätä, pääpisteitä ei tarttis lisätä, mutta reitti vois olla erilaisia. Et vois olla toinen kiertää toista kautta ja toinen toista kautta, jollon ihmiset saisivat niitä lähemmäs. Esimerkiks semmonen. Ja toivoisin, et näihin tärkeisiin paikkoihin, missä ihminen saa rentoutuu, ni niihin pitäs päästä ihan portille saakka.

Jalmari Salaterä: Entäs Oona?

Oona Uusitalo: Mä voisin ehkä vähän jatkaa tätä Annen ajatusta, että tää joukkoliikenteen parantaminen ja tää on tietty aina semmonen jatkuva työ kyllä. Että tulee kaikkee uutta aina vastaan. Kaupungis rakennetaan uusii toimipisteitä ja uusia yrityksii, uusii kohteit tulee. Ni sit myös liikkumistarpeet muuttuu. Mutta ite haluaisin enemmän liityntäpysäköintimahdollisuuksia kaupunkiin. Että tarkoittaa sitä, että jos tulee jostain vaik kauempaa töihin tai vaikka turisti tulee käymään Turussa, niin ei oo ihan ehdotonta, että ajaa sitte Turun keskusta sil autollaan, ja epätoivoissaan etsii pysäköintiä tai varoo muuta liikennettä uudessa kaupungissa. Niin olis näit liityntäpysäköintimahdollisuuksia, et vois sujuvasti jättää auton turvallisesti parkkiin sitte jonneki vähä keskustan ulkopuolelle. Ja sit voi vaikkapa bussilla jatkaa loppumatkan sitte minne lie kohteeseen haluakaan mennä. Ni tämmönen olis itselleni mieluisa asia.

Jalmari Salaterä: Eli liityntäpysäköintiä ja bussilinjastojen tarkastelu on se, mitä meidän diktaattorit tänään tässä jaksossa toivoo lisää. Jakso on näillä näppäimillä purkissa. Eli kiitos vierailusta Anne ja Oona.

Anne Lahtonen: Kiitos.

Oona Uusitalo: Kiitos paljon.

Jalmari Salaterä: Ja kiitos myös kuuntelijoille. Ensi kertaan.

[musiikkia]

Interreg
Baltic Sea Region

**Co-funded by
the European Union**

SMART GREEN MOBILITY

SUMPs for BSR